

Aprenquem de les persones (dis)capacitades

PER FRANCESC TORRALBA
VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

El 3 de desembre commemorem el dia de les persones amb discapacitat. En pocs anys, aquesta comunitat de persones ha guanyat visibilitat. És un fet positiu. També s'ha treballat molt per combatre l'estigma i la marginació. Encara, però, hi ha un cert paternalisme a l'hora de referir-se a les persones amb discapacitat. Encara persisteix una mirada que es fixa, sobretot, en les seves mancances i que no presta atenció en les seves capacitats, qualitats i destreses.

Aquesta mirada cal que canviï, perquè no s'ajusta a la veritat. Hi ha moltes persones amb discapacitat física i psíquica que són uns exemples de superació, de resiliència i de lluita. Hauríem d'aprendre del seu testimoni i donar-li el valor que es mereix. Molt sovint les persones amb discapacitat han hagut de vèncer un pila de barreres físiques i socials per assolir els seus

propòsits, per obrir-se camí en el món del treball, del lleure, de l'esport o de la cultura. Hi ha exemples molt reeixits d'això en el cinema i en l'esport. Ens cal ser-ne conscients i aprendre d'ells i d'elles.

La terminologia no ajuda. Seria bo que els mateixos implicats ens diguessin com volem que ens adrecem a ells. Potser caldria utilitzar, simplement,

la paraula persona, però els éssers humans tendim a etiquetar, a segmentar, a classificar i a agrupar i totes les etiquetes són traïdores i simplifiquen la complexitat de la realitat. Ens cal una mirada nova que es fixi en les capacitats, en les possibilitats latents que hi ha en el cor de tota persona. Els educadors socials en són un bon exemple. Saben fer-ho. Creuen en els infants amb discapacitats i els ajuden a desenvolupar els seus projectes de vida.

Ens cal una mirada nova que es fixi en les capacitats, en les possibilitats latents que hi ha en el cor de tota persona.

Les persones amb discapacitat ho tenen més difícil, es troben amb més resistències, per això necessiten més suport, dins i fora de les ONG's. Els cal el suport de les administracions, de les empreses i de la ciutadania en general. Hem d'aprendre d'ells i d'elles i cal que els focus mediàtics els prestin atenció, no solament per trencar tòpics i estereotips endurits, sinó per reconèixer-los com a exemples inspiradors per a les generacions més joves. Hi ha tot un camí a fer. També des d'Aldees Infantils SOS tenim molt presents aquests nens i nenes i volem, per tots ells, les mateixes oportunitats.